

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 165/09-51

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. septembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť L. F., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 11 C 75/1993 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo L. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 11 C 75/1993

a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006 porušené bolo.

2. L. F. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), z ktorej sú povinné uhradiť mu Okresný súd Bratislava III 3 000 € (slovom tritisíc eur) a Krajský súd v Bratislave 1 000 € (slovom tisíc eur) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. L. F. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 346,31 € (slovom tristoštyridsaťšesť eur a tridsaťjeden centov), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. M. S., N., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 165/09-26 z 29. apríla 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť L. F., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 11 C 75/1993 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006.

1.1 Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „sa stal účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III(...) sp. zn. 11 C 75/93 a v súčasnosti na Krajskom súde(...) Bratislava sp. zn. 6 Co 418/2006-140 na základe dedičskej sukcesie po jeho matke, ako navrhovateľke - nebohej R. F.(...) zomr.(...)“

Účastníci konania si uplatnili svoje majetkové právo ešte dňa 10. 2. 1992, teda takmer pred 17-timi rokmi na Štátnom notárstve Bratislave č. k. Nšn G-590/92. Štátne notárstvo listom zo dňa 21. 12. 1992 účastníkom oznamuje, že v zmysle ustanovení zákona č. 293/92 Zb. vec už nepatrí do právomoci štátneho notárstva ale súdu, pričom ich poučil o lehote na uplatnenie nároku na súde do 30. 06. 1993. (...)

V právnej veci si návrhom doručeným súdu dňa 11. 06. 2003 [pozn. správne má byť 11. jún 1993] jeho právny predchodca (matka sťažovateľa) R. F.(...) spolu so svojou sestrou P. P. uplatnili na súde návrh na vyporiadanie zníženia dedičských podielov a to ako oprávnená osoba v zmysle zákona č. 293/1992 Zb. (...)

Konanie o návrhu na vyporiadanie zníženia dedičských podielov bolo pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava - vidiek pod spis. zn. V-2-11C 75/93.

Dňa 28. 09. 1993 došlo k prvému súdному pojednávaniu vo veci s tým, že zákonný sudca konanie prerušil na neurčito a to z dôvodu, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania po nebohej F. S., zomrelej(...) zdedil J. S., tento zomrel(...) a tieto podiely ešte neboli prejednané v rámci dedičského konania. (...)

Od pojednávania zo dňa 28. 09. 1993 s odstupom takmer skoro siedmich rokov nasleduje ďalší úkon súdu vo vzťahu k sťažovateľovi, a to výzva súdu zo dňa 13. 01. 2000 právnenému zástupcovi JUDr. S. o oznámenie, či nedošlo k mimosúdному vyriešeniu sporu a či skončilo dedičské konanie po nebohom J. S. zomrelom dňa(...)

Listom zo dňa 23. 10. 2000(...) súd vyzval navrhovateľov o oznámenie, či trvá na žalobnom návrhu, načo listom zo dňa 27. 10. 2000, neb. R. F. spolu s účastníkom konania v II. rade odpovedá súdu listom zo dňa 27. 10. 2000, že na podanom návrhu naďalej trvá a žiada súd aby v predmetnom návrhu ďalej konal. (...)

Vzhľadom na to, že ani po liste neb. R. F. - právneho predchodcu sťažovateľa zo dňa 27. 10. 2000, v ktorom trvá na podanom návrhu a žiada aby súd vo veci konal, ani po neúspešnom pokuse o osobné prijatie u predsedu okresného súdu sa opäť listom zo dňa 14. 03. 2001 žiada súd, aby vo veci samej konal a namieta prietahy.

Výzvou zo dňa 15. 03. 2001 súd opätovne žiada právneho zástupcu neb. R. F. JUDr. S. o oznámenie, či už bolo skončené dedičské konanie D 5084/93 po nebohom J. S. Listom zo dňa 05. 04. 2001 sťažovateľka súdu oznamuje, že nie je účastníkom dedičského konania D 5084/93, a preto nemá informácie o stave tohto konania, žiada súd, aby sám z úradnej povinnosti si takúto informáciu o stave konania D 5084/93 zabezpečil a zároveň oznamuje, že vypovedala plnú moc na zastupovanie v konaní JUDr. S.

Listom zo dňa 15. 06. 2001 podpredseda okresného súdu BA III(...) po troch mesiacoch odpovedá sťažovateľke na sťažnosť na prietahy v konaní sp. zn. V-2-11C 75/93 (...) s odôvodnením,(...) že sudkyňa v mesiaci apríl 2001 čerpala 14 dní dovolenku a od 27. 05. 2001 je hospitalizovaná, zároveň žiada o pochopenie a strpenie s poukazom na veľký počet nevybavených vecí uvedenej sudkyne. (...)

V súdnom spise pod číslom listu 39 zo dňa 29. 11. 2001 je urobená poznámka, že k tomuto spisu bol pripojený spis D 5084/93.

Dňa(...) zomrela R. F. - navrhovateľ v I. rade vo veci samej, preto je dočasne ďalšia korešpondencia so súdom zabezpečovaná navrhovateľom v II. rade – P. P.

Listom zo dňa 08. 02. 2002 súd(...) opakovane a duplicitne vyzýva o oznámenie, čo bolo predmetom dedičstva vo veci D 5084/93, pre ktoré bolo tohto konanie prerušené uznesením zo dňa 04. 10. 1993 a či trvá na žalobnom návrhu(...).

Navrhovateľka v II. rade odpovedá súdu listom zo dňa 23. 02. 2002 s tým, že neboli účastníkmi konania D 5084/93, že súd (ten istý, ktorý koná vo veci samej) v roku 2001 jej odmietol na jej žiadosť vydať osvedčenie o dedičstve v tomto konaní. Samotní účastníci tohto dedičského konania jej túto informáciu neoznámili.

Dňa 09. 09. 2002 súd opakovane vyzýva účastníkov konania, či na sa podanom návrhu naďalej trvá a v prípade ak áno, nech predloží úmrtný list navrhovateľky v I.) rade a okruh dedičov.

Listom zo dňa 25. 09. 2002 sa súdu oznamuje, že na podanom návrhu sa trvá. Po štvrtý krát sa navrhovateľom v II. rade namietajú prietahy súdu v konaní, poukazuje sa na vysoký vek a zároveň sa opakovane žiada, aby súd v predmetnej veci konal, pričom poukazuje na porušenie základných práv postupom súdu. Zároveň listom zo dňa 25. 09. 2002 označeným ako návrh na zmenu účastníkov konania oznamuje súdu okruh možných

dedičov po nebohej navrhovateľke v 1. rade R. F., a to D. M. a L. F.. V prílohe súdu predkladá osvedčenie o dedičstve po R. F. (...)

Dňa 26. 05. 2004, s odstupom času viac ako 11 rokov od podania žalobného návrhu sa vo veci uskutočnil v poradí druhý úkon vo veci samej a to súdne pojednávanie, ktoré po prejednaní veci bolo odročené na neurčito s tým, že súd si vyžiada dedičský spis bývalého štátneho notárstva Bratislava vidiek sp. zn. D 1005/72 po nebohom F. G., zomrelom dňa(...)

V spise sa nakoniec nachádza úradný záznam o pridelení spisu JUDr. G, žiadosť zo dňa 04. 08. 2004 o pripojenie dedičského spisu D 1005/72 (číslo listu 64), ktorý podľa poznámky v spise (číslo listu 65) bol pripojený k spisu V 2 11C 75/1993 dňa 17. 08. 2004.

Ďalším úkonom súdu vo vzťahu k sťažovateľovi bolo predvolanie na pojednávanie stanovené na deň 16. 06. 2005, kde súd uložil navrhovateľom doložiť aktuálne listy vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom vysporiadania a doplniť chýbajúci list vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. 198 v k. ú. Jablonec. Zo strany navrhovateľov boli tieto povinnosti splnené ihneď po obdržaní podkladov z Katastrálneho úradu v P. a zaslané súdu listom zo dňa 17. 08. 2005. (...)

Listom zo dňa 24. 02. 2006 uplatňuje právny nástupca L. F. a D. M. na Okresnom súde Bratislava III v poradí piaty krát námietky voči priet'ahom v súdnom konaní sp. zn. V-2 11 C 75/93. (...)

Navrhovateľ v II. rade – P. P. dňa 27. 05. 2005 podáva Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR proti porušovaniu základných práv a slobôd na Ústavný súd SR.

Máme za to, že až po podaní Ústavnej sťažnosti P. P. na Ústavný súd SR začína konať vo veci samej.

Vo veci samej sp. zn. 11 C/75/1993-120 rozhodol súd 1. stupňa rozsudkom zo dňa 19. 06. 2006, v ktorom žalobu navrhovateľov zamietol. Splnomocnený zástupca navrhovateľa v II. rade (P. P.) podal proti rozhodnutiu odvolanie. Konanie je v súčasnosti vedené pod. sp. zn. 6 Co 418/2006-140 na Krajskom súde v Bratislave(...).

Odvolačí súd stanovil termín prvého pojednávania vo veci na deň 20. 09. 2007, pričom v tento deň sa zároveň zisťujú nedostatky vo vyhotovení rozsudku súdu I. stupňa, ktoré bránia v ďalšom konaní. Opäť dochádza teda k chybám na strane súdu(...), ktoré majú za následok odročenie pojednávania na neurčito(...) v dôsledku čoho pokračujú priet'ahy v konaní.

Následne na výzvu Krajského súdu v Bratislave, súd I. stupňa vydáva uznesenie o oprave záhlavia rozsudku č. k. 11 C/75/1993-137 zo dňa 24. 09. 2007. Následne odvolací súd predvolaním, ktoré podotýkam neobsahuje dátum vyhotovenia(...), stanovuje termín pojednávania na deň 20. 11. 2008.

Nedostatkami na strane súdu I. stupňa s odstupom času takmer 2,5 roka od rozhodnutia I. stupňového súdu (16 rokov od prvého uplatnenia práv navrhovateľov) dôjde k možnosti po prvý krát prejednať opravný prostriedok pred súdom II. stupňa. (...)

Listom zo dňa 30. 06. 2008 sťažovateľ opäť opakovane podáva námietky proti prieťahom v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava(...)

Vzhľadom na uvedené máme zato, že postupom OS BA III v konaní sp. zn. V 2 11 C 75/93 a Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006-140 boli opakovane porušované základné práva a slobody garantované Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to základné právo sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa č. VI ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)

Na základe predložených dôkazov a procesného postupu OS BA III v konaní V 2 11 C 75/93 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006-140 je zrejmé, že v tomto konaní dochádzalo a stále dochádza k závažným nedostatkom ako sú napr. nedostatočná príprava na pojednávanie, nečinnosť zákonného sudcu, duplicitné výzvy súdu o poskytnutie informácie, resp. k úkony, ktoré majú len formálny charakter bez toho, aby smerovali k rozhodnutiu vo veci samej.

Od podania žalobného návrhu zo dňa 11. 06. 1993 až ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti uplynulo takmer 16 rokov. Za prvých 12 rokov sa uskutočnili len dva úkony vo veci samej a to pojednávanie zo dňa 28. 09. 1993 a 26. 05. 2004. Časový rozdiel medzi prvým a druhým pojednávaním je takmer až 11 rokov. Úkony vykonané súdom po prvom pojednávaní 28. 09. 1993 v snahe zabezpečiť príslušné predmetné rozhodnutia považujeme za nedostatočné a to najmä s poukazom na dedičské konanie D 5084/93 po nebohom J. S., ktoré prejednávala notárka JUDr. S., kde súd nebol schopný z úradnej povinnosti si príslušné rozhodnutie zabezpečiť a to napriek tomu, že sám dal podnet za začatie tohto

dedičského konania, resp. nevyužil možnosť odvolať nečinného notára z predmetnej veci a nepridelil túto vec na rozhodnutie inému.

Od 11/1996 v podstate do 01/2000 (skoro 38 mesiacov) sa v súdnom spise nenachádza žiaden dokument, resp. informácia o procesnom postupe súdu s cieľom odstrániť stav právnej neistoty medzi účastníkmi.

Činnosť súdu, úkony súdu a spisovej kancelárie od 01/2000 (t. j. od výzvy súdu zo dňa 13. 01. 2000 pre JUDr. S.) hodnotíme ako vyslovene formálne, zbytočné, uskutočnené pravdepodobne len s cieľom niečo v spise po dlhom čase urobiť. Je zarážajúce:

- že výzva súdu zo dňa 13. 01. 2000 pre JUDr. S. o oznámenie, či na žalobe trvá bola so spisovej kancelárie vypravená až 09. 03. 2000, t. j. 2 mesiace po jej vyhotovení,*
- že nikto zo súdu nebol ochotný osobne prijať sťažovateľky a prípadne spísať sťažnosť do zápisnice v marci 2006,*
- že vyjadrenie súdu k námietkam právneho predchodcu sťažovateľa na prieťahy v súdnom konaní prijatú súdom 15. 3. 2001, bola súdom zaslaná až po 3 mesiacoch,*
- zákonný sudca opakovane vyzýval sťažovateľku na podanie informácie o stave dedičského konania D 5084/93 po nebohom J. S., a to aj napriek tomu, že sťažovateľka mu opakovane odpísala, že nie je účastníčkou tohto konania a uvedenú informáciu preto nemôže zabezpečiť.*

Vrcholom prieťahov a nedostatočnej pripravenosti procesných úkonov v rámci prípravy na pojednávanie je pojednávanie zo dňa 26. 05. 2004 odročené na neurčito s tým, že súd si vyžiada dedičský spis bývalého štátneho notárstva Bratislava vidiek sp. zn. D 1005/72 po nebohom F. G., zomrelom dňa(...) Súd v tomto prípade s odstupom času 11 rokov od začatia konania odročuje druhé pojednávanie vo veci s tým, že nemá podklady pre rozhodnutie a to aj napriek tomu, že od začiatku sporu bolo zrejmé, že spis D 1005/72 bude súd potrebovať pre svoje rozhodnutie. Tento spis žiadal pripojiť ku spisovému materiálu ešte sudca v roku 1993 (list zo dňa 21. 06. 1993 - v súdnom spise pod č. 5 a č. 8). Toto pojednávanie preto hodnotíme ako absolútne zbytočné. (...)

Sťažovateľ a jeho právny predchodca sa aktívne zaujímajú o priebeh a možný výsledok posudzovaného konania, pričom na nečinnosť súdu opakovane poukazovali. Právny predchodca (matka sťažovateľa neb. R. F.) sa v dôsledku postupu súdu vo veci samej svojho základného práva ani nedožila.“

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V 2 C 11 75/93 a Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006-140 porušil právo L. F., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006-140 prikazuje vo veci konať bez zbytočných prietáhov.

3. L. F. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 900 000,- Sk(...), ktoré je spoločne a nerozdielne Okresný súd Bratislava III a Krajský súd Bratislava, povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III a Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť L. F. trovy konania vo výške 10.480,80 Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokáta JUDr. M. S.(...) N.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený podpredsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3468/09 zo 17. júla 2009, krajský súd, zastúpený predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3354/2009 z 10. júla 2009 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom zo 14. augusta 2009 k uvedeným vyjadreniam oboch súdov.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedla:

„Ako predstaviteľ štátnej správy súdov musím konštatovať opodstatnenosť ústavnej sťažnosti sťažovateľa L. F. a súhlasím aj s jeho dôvodmi uvádzanými v sťažnosti. Je pravdou, že vo veci sp. zn. V-2 11 C 75/93 nešlo o vec mimoriadne zložitú, účastníci konania nespôsobili prietahy konaní a súd nekonal vo veci bez zbytočných prietáhov.

Vec sp. zn. V-2 11 C 75/93 napadla na Okresný súd Bratislava vidiek dňa 11. 06. 1993 a bola pridelená sudcovi JUDr. M. K. Uvedený sudca vec vybavoval do konca roku 1995, následne odišiel do výkonu advokácie.

Vec bola ďalej pridelená na vybavenie JUDr. B. F., ktorá vec vybavovala v období od roku 1996 do roku 2000.

V roku 2000 bola vec opätovne prerozdelená sudkyňi prom. práv. M. B., ktorá zomrela v roku(...)

Spis sp. zn. V-2 11 C 75/93 bola následne pridelený sudkyňi JUDr. A. M. opatrením zo dňa 26. 02. 2003.

Sudkyňa JUDr. A. M. vec vybavovala v období od 26. 2. 2003 do 08. 06. 2004, kedy bola vec sp. zn. V-2 11 C 75/93 opätovne prerozdelená sudkyňi JUDr. S. G.

Menovaná sudkyňa vec vybavovala až do jej právoplatného skončenia. V činnosti všetkých uvedených sudcov konštatujem objektívne ale i subjektívne prietahy v konaní.

Pokiaľ ide o výšku finančného odškodnenia sme toho názoru, že je neprimerane vysoká.

Na ústnom pojednaní veci netrvám.“

Podpredsedníčka okresného súdu ako prílohu pripojila aj vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorého obsahom bol prehľad procesných úkonov vykonaných v tejto veci.

2.2 Predsedníčka krajského súdu vo vyjadrení okrem iného uviedla:

„Pokiaľ ide namietané prietahy v konaní, uvedené v sťažnosti sťažovateľa(...), tieto Krajským súdom v Bratislave zo zberného spisu nie je možné objektívne zistiť, keďže tunajší, odvolací súd, iné informácie v zbernom spise nemá k dispozícii, iba rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III., č. k. V-2 11 C 75/1993-120 zo dňa 19. 06. 2006, prípis odvolacieho súdu zo dňa 20. 09. 2007, ktorým bol základný súdny spis Okresnému súdu Bratislava III., vrátený na opravu mena navrhovateľky v 3. rade a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 418/2006-146 zo dňa 20. 11. 2008. (...)

Súčasne uvádzam, že Krajský súd v Bratislave(...) netrvá na ústnom prerokovaní veci pred ÚS SR.“

2.3 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenia zástupcov súdov uviedol:

„Z obsahu stanoviska je jednoznačné, že aj samotný porušovateľ (Okresný súd Bratislava III) sa vo svojom stanovisku(...) stotožnil s tým, že v konaní na tomto súde bolo porušené právo sťažovateľa(...) Porušovateľ vo svojom stanovisku výlučne namieta neprímeranosť uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia, s čím sa sťažovateľ nestotožňuje a naďalej považuje svoj uplatnený nárok za primeraný vo vzťahu k intenzite a dĺžke zásahu do jeho práv a práv jeho právneho predchodcu.

Sťažovateľ aj naďalej zotrváva v celom rozsahu na uplatnenom nároku.

Návazne na výzvu súdu o zaujatie stanoviska ku konaniu, vo veci upustenia od ústneho pojednávania o prijatom návrhu(...) zastávame názor, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci a preto oznamujeme súdu, že sťažovateľ súhlasí s tým, aby súd upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu sp. zn. V-2 11 C 75/1993 ústavný súd zistil tento priebeh a stav napadnutých konaní:

- 11. jún 1993 – R. F. (ďalej len „navrhovateľka v 1. rade“) a P. P. (ďalej len „navrhovateľka v 2. rade“, spolu ďalej aj „navrhovateľky“) sa návrhom podaným Okresnému súdu Bratislava-vidiek (ďalej len „okresný súd vidiek“) domáhali proti D. S. (ďalej len „odporca v 1. rade“) a G. K. (ďalej len „odporkyňa v 2. rade“, spolu ďalej aj „odporcovia“) zníženia dedičských podielov,
- 21. jún 1993 – okresný súd vidiek žiadal pripojiť spisy tunajšieho súdu sp. zn. D 1005/72, sp. zn. D 1460/74 a sp. zn. D 379/90,

- 2. august 1993 – okresný súd vidiek nariadil pojednávanie na 28. september 1993,
- 9. august 1993 – okresný súd vidiek žiadal o pripojenie spisu sp. zn. D 1460/74,
- 28. september 1993 – okresný súd vidiek na pojednávaní uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. októbra 1993, prerušil konanie z dôvodu, že nehnuteľnosti, ktoré tvoria predmet konania vedeného pod sp. zn. 11 C 75/93 po neb. F. S., zdedil J. S., zomrelý, avšak dedičstvo po menovanom, pokiaľ ide o nehnuteľnosť, dovtedy nebolo prerokované,
- 30. november 1993 – okresný súd vidiek zisťoval spisovú značku dedičského konania po nebohom J. S. (zistená sp. zn. D 2034/92),
- 18. január 1994 – okresný súd vidiek pripojil spis sp. zn. D 2034/92,
- 21. február 1994 – okresný súd vidiek pripojil spis sp. zn. D 2034/92,
- 18. august 1994 – okresný súd vidiek požiadal o pripojenie spisov sp. zn. D 1005/72, sp. zn. D 5819/92, sp. zn. 1460/74, sp. zn. D 5820/92, sp. zn. D 3157/92 a sp. zn. D 2034/93,
- 11. november 1994 – okresný súd vidiek žiadal o pripojenie spisu sp. zn. D 2034/93,
- 9. január 1995 – okresný súd vidiek požiadal o pripojenie spisov sp. zn. D 1005/72, sp. zn. D 5819/92, sp. zn. 1460/74, sp. zn. D 5820/92, sp. zn. D 3157/92 a sp. zn. D 2034/93,
- 2. február 1995 – okresný súd vidiek žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93 (pôvodne sp. zn. D 2034/92),
- 27. marec 1995 – okresný súd vidiek žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 28. jún 1995 – okresný súd vidiek žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 21. august 1995 – okresný súd vidiek opätovne žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 21. september 1995 – okresný súd vidiek opätovne žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 22. apríl 1996 – okresný súd vidiek opätovne žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 29. máj 1996 – okresný súd vidiek opätovne žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 11. júl 1996 – okresný súd vidiek žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 30. august 1996 – úradný záznam: „*Žiadanka sa dodnes nevrátila.*“, okresný súd vidiek opätovne žiadal pripojiť spis sp. zn. D 5084/93,
- 12. september 1996 – úradný záznam: „*Spis D 5084/93 bol vrátený súdnej komisárke 13. 11. 1995.*“,

- 15. november 1996 – pokyn kancelárii: „Zisti, či sa spis D 5084/93 vrátil na tun. súd od súdnej komisárky, potom spis pripoj.“, úradný záznam: „Spis je neustále u súdnej komisárky(...) od 13. 11. 95.“,
- 13. január 2000 – okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateliek, aby do 15 dní oznámil, či trvá na podanom návrhu, a oznámil, či je ukončené dedičské konanie po J. S.,
- 9. marec 2000 – okresný súd urgoval právneho zástupcu navrhovateliek o oznámenie požadovaných skutočností,
- 23. október 2000 – okresný súd vyzval navrhovateľky, aby do 8 dní oznámili, či trvajú na podanom návrhu,
- 2. november 2000 – navrhovateľky podaním z 27. októbra 2000 oznámili okresnému súdu, že na podanom návrhu trvajú, a okresný súd požiadali, aby o návrhu ďalej konal,
- 15. marec 2001 – okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateliek, aby oznámil, či dedičské konanie po poručiťovi J. S. je ukončené,
- 9. apríl 2001 – navrhovateľky okresnému súdu oznámili, že dedičské konanie po poručiťovi J. S. bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. D 5084/93, avšak neboli jeho účastníkmi, preto nemôžu predložiť rozhodnutie v tejto veci, zároveň navrhli, aby okresný súd rozhodnutie zabezpečil „na základe svojich právomocí“, a oznámili, že zrušili plnú moc udelenú na ich zastupovanie JUDr. R. S.,
- 20. september 2001 – okresný súd vyžiadal spis sp. zn. V/2 D 5084/93,
- 29. november 2001 – spis sp. zn. D 5084/93 bol pripojený k súdnemu spisu,
- 8. január 2002 – okresný súd vyzval navrhovateľku v 1. rade a zástupcu navrhovateľky v 2. rade, aby oznámili, čo bolo predmetom dedičstva vo veci sp. zn. D 5084/93, pre ktoré bolo konanie prerušené uznesením zo 4. októbra 1993, či došlo aj k prerokovaniu parciel, ktoré sú predmetom tohto konania, a či zotrávajú na petite návrhu,
- 29. január 2002 – navrhovateľka v 2. rade oznámila, že je jej neznáma skutočnosť, či došlo v konaní vedenom pod sp. zn. D 5084/93 k prerokovaniu predmetných parciel, čo uviedla už v liste z 5. apríla 2001, ďalej uviedla, že navrhovateľky neboli účastníkmi konania vedeného pod sp. zn. D 5084/93, že okresný súd im odmietol vydať rozhodnutie o dedičstve v konaní vedenom pod sp. zn. D 5084/93, taktiež poznamenala, že očakávali vyžiadanie rozhodnutia okresným súdom a zmenu petitu nenavrhli,

- 5. apríl 2002 – okresný súd vyzval navrhovateľku v 1. rade, aby oznámila, či odvolala plnú moc pre JUDr. S. a prečo si zvolila ďalšieho zástupcu 1. októbra 2001, pretože súčasne môže mať iba jedného právneho zástupcu (1. októbra 2001 si zvolila za zástupcu Ing. Ľ. M. navrhovateľka v 2. rade, nie v 1. rade, pozn.),
- 11. apríl 2002 – okresnému súdu bola výzva navrhovateľke v 1. rade vrátená s poznámkou: „*adresát zomrel*“,
- 9. september 2002 – okresný súd vyzval zástupcu navrhovateľky v 2. rade, aby oznámil, či trvá na podanom návrhu a či ho neberie späť, a aby predložil úmrtný list navrhovateľky v 1. rade a okruh dedičov na jej strane,
- 30. september 2002 – navrhovateľka v 2. rade a jej zástupca okresnému súdu oznámili, že na podanom návrhu trvá, zároveň požiadal o konanie vo veci, resp. oznámenie prekážok brániacich konaniu vo veci, navrhovateľka v 2. rade a jej zástupca taktiež požiadali o zmenu účastníka konania na strane navrhovateľiek, kde namiesto nebohej navrhovateľky v 1. rade, zomrelej, vstúpia do konania jej dedičia D. M. a sťažovateľ,
- 12. február 2004 – navrhovateľka v 2. rade vypovedala plnú moc zástupcovi,
- 23. február 2004 – okresný súd nariadil pojednávanie na 26. máj 2004,
- 26. máj 2004 – po vyjadreniach všetkých účastníkov konania okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že vyžiada spis sp. zn. D 1005/72 po nebohom F. G., zomrelom,
- 4. august 2004 – okresný súd žiadal pripojiť spis sp. zn. D 1005/72,
- 17. august 2004 – spis sp. zn. D 1005/72 bol pripojený,
- 26. júl 2004 – navrhovateľka v 2. rade znova udelila plnú moc Ing. Ľ. M.,
- 20. apríl 2005 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. jún 2005, zároveň vyzval sťažovateľa, D. M. a právneho zástupcu navrhovateľky v 2. rade na predloženie aktuálnych listov vlastníctva a identifikáciu nehnuteľností, ktorých sa návrh týka,
- 1. jún 2005 – navrhovateľka v 2. rade oznámila odvolanie plnej moci JUDr. E. L.,
- 2. jún 2005 – navrhovateľka v 2. rade udelila plnú moc Ing. Ľ. M.,
- 16. jún 2005 – okresnému súdu boli predložené požadované listy vlastníctva, po vyjadreniach účastníkov konania okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že sťažovateľ, D. M. a navrhovateľka v 2. rade upravia petit návrhu a doložia listy vlastníctva, okresný súd zároveň vyžiada rozhodnutie sp. zn. D 1460/74 po M. G.,
- 22. august 2005 – navrhovateľka v 2. rade doplnila požadovaný list vlastníctva,

- 9. november 2005 – navrhovateľka v 2. rade zmenila petit žalobného návrhu,
- 23. november 2005 – pokyn na vyžiadanie spisu sp. zn. D 1460/74,
- 13. február 2006 - spis sp. zn. D 7915/93 bol pripojený k spisu sp. zn. V-2 11 C 75/93,
- 6. marec 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 27. apríl 2006,
- 5. apríl 2006 – zástupca navrhovateľky v 2. rade ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' navrhovateľky v 2. rade (ktorá nie je spôsobilá samostatne sa dostaviť) na pojednávaní nariadenom na 27. apríl 2006 a zároveň požiadal o nariadenie pojednávania na termín po 2. júni 2006,
- 27. apríl 2006 – okresný súd odročil pojednávanie na 19. jún 2006 potom, ako sa na pojednávaní oboznámil s ospravedlnením sa zástupcu navrhovateľky v 2. rade,
- 6. jún 2006 – zástupca navrhovateľky v 2. rade navrhol okresnému súdu vykonať výsluch navrhovateľky v 2. rade dožiadaním Okresného súdu Prievidza z dôvodu vysokého veku a zhoršeného zdravotného stavu, ako aj vzhľadom na veľkú vzdialenosť okresného súdu od jej bydliska,
- 19. jún 2006 – okresný súd na pojednávaní uznesením pripustil zmenu petitu žalobného návrhu; po vyjadreniach účastníkov konania, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania okresný súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a následne vyhlásil rozsudok, ktorým návrh zamietol (rozsudok nadobudol právoplatnosť 23. decembra 2008),
- 22. august 2006 – zástupca navrhovateľky v 2. rade podal proti rozsudku odvolanie,
- 6. september 2006 – spis bol predložený krajskému súdu a bola mu pridelená sp. zn. 6 Co 418/2006,
- 30. október 2006 – krajský súd vyzval navrhovateľku v 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku; odporcom zasielal odvolanie na vyjadrenie,
- bez uvedenia dátumu – navrhovateľka v 2. rade uhradila súdny poplatok za podané odvolanie,
- 27. november 2006 – krajský súd nariadil pojednávanie na 20. september 2007,
- 20. september 2007 – zástupca navrhovateľky v 2. rade na pojednávaní krajskému súdu oznámil, že jej zdravotný stav „*nie je najlepší*“, a v súvislosti s jej priezviskom uvedeným v záhlaví rozsudku súdu I. stupňa uviedol, že správne má byť „*P. P.*“, a nie „*P.*“; krajský súd následne pojednávanie odročil z dôvodu požiadania okresného súdu na vypracovanie opravného uznesenia,

- 24. september 2007 – spis bol vrátený okresnému súdu na účely vydania opravného uznesenia,
- 24. september 2007 – okresný súd vydal opravné uznesenie,
- 31. október 2007 – spis bol opäť doručený krajskému súdu,
- 5. november 2007 – krajský súd nariadil pojednávanie na 20. november 2008,
- 20. november 2008 – krajský súd na pojednávaní v prítomnosti zástupcu navrhovateľky v 2. rade a odporcov po ich vyjadreniach rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu,
- 2. december 2008 – krajský súd vrátil spis okresnému súdu,
- 5. december 2008 – spisy sp. zn. D 5084/93, sp. zn. D 1005/72, sp. zn. D 3157/92 a sp. zn. D 7915/93 boli odpojené od súdneho spisu sp. zn. V-2 11 C 75/93.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 11 C 72/1993 a postupom krajského súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 95/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci,

správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05, I. ÚS 331/06). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že skutkovú zložitost' môže v danom prípade predstavovať personálna a vecná súvislost' namietaného konania o návrhu na vyrovnanie dedičských podielov s inými (dedičskými) konaniami. Zmeny na strane účastníkov týchto konaní aj v samotnom predmetnom konaní na okresnom súde nepochybne ovplyvnili priebeh a dĺžku konania. Tieto skutočnosti však nemôžu ospravedlniť jeho celkovú dĺžku trvania. Vo vzťahu k dĺžke trvania druhostupňového konania je potrebné uviesť, že táto nijako nebola ovplyvnená jeho zložitost'ou.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmaných konaniach, ústavný súd nezistil žiadnu relevantnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetných konaniach k zbytočným priet'ahom. Právna predchodkyňa sťažovateľa spolu s navrhovateľkou v 2. rade síce na výzvu okresného súdu z 13. januára 2000 reagovala v podstate až 2. novembra 2000 (po ďalších dvoch urgenciách), avšak táto skutočnosť neovplyvnila celkovú dĺžku trvania konania zvlášť významným spôsobom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach a predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutých konaní pätnásť rokov a päť mesiacov je už aj vzhľadom na povahu tejto veci samo osebe celkom jednoznačne neprimerané.

3.1 K veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. V-2 11 C 75/1993

Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu v napadnutom konaní opakované obdobia nečinnosti, a to od 15. novembra 1996 do 13. januára 2000 (tri roky a dva mesiace), od 2. novembra 2000 do 15. marca 2001 (viac ako štyri mesiace), od 9. apríla 2001 do

20. septembra 2001 (viac ako päť mesiacov), od 11. apríla 2002 do 9. septembra 2002 (päť mesiacov), od 30. septembra 2002 do 23. februára 2004 (takmer rok a päť mesiacov) a od 17. augusta 2004 do 20. apríla 2005 (osem mesiacov). Uvedené obdobia absolútnej nečinnosti celkovo v trvaní najmenej šiestich rokov a piatich mesiacov nemožno ničím ospravedlniť. V tomto období totiž okresný súd nevykonal žiaden úkon smerujúci k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa (a jeho právnej predchodkyne), čo je základným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a obdobne aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Pre úplnosť je potrebné poznamenať, že okresný súd síce 28. septembra 1993 uznesením prerušil konanie a podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nečinnosť súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu, ktorou môže byť aj prerušenie konania, neposudzuje ako zbytočné prietahy (napr. II. ÚS 3/00, III. ÚS 42/02, I. ÚS 65/03), avšak vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd od 15. novembra 1996 prestal zisťovať, či odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené (pritom podľa zistenia ústavného súdu k právoplatnému skončeniu dedičského konania vedeného pod sp. zn. D 5084/93, ktoré bolo dôvodom prerušenia konania vo veci sťažovateľa, došlo 21. marca 1997 a následne bolo vydané opravné uznesenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. septembra 2000) pristúpil ústavný súd k posudzovaniu postupu okresného súdu z hľadiska možného vzniku zbytočných prietáhov aj v tomto období tak, ako to je už uvedené.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. V-2 11 C 75/1993 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

3.2 K veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 6 Co 418/2006

Ústavný súd konštatuje, že odvolacie konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 6 Co 418/2006 bolo poznačené najmä dvomi významnými obdobiami neefektívnej činnosti:

keď 27. novembra 2006 nariadil pojednávanie na 20. september 2007 (t. j. o desať mesiacov) a 5. novembra 2007 nariadil pojednávanie na 20. november 2008 (t. j. o rok). Krajský súd teda počas 22 mesiacov vo veci, ktorá už dovedy trvala viac ako 13 rokov, nepostupoval tak, aby čo najskôr došlo k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, teda v súlade so základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 418/2006 tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok okresného súdu sp. zn. V-2 11 C 75/93 z 19. júna 2006 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 Co 418/2006 z 20. novembra 2008 nadobudol právoplatnosť 23. decembra 2008, čím boli napadnuté konania právoplatne skončené, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančného zadosťučinenie v sume 900 000 Sk, t. j. 29 874,53 € s týmto odôvodnením: *„Stav právnej neistoty negatívne zasahuje nielen priamo do vzťahu medzi účastníkmi konania, ovplyvňuje správanie zvyšku rodiny, a(...) negatívne zasahuje dokonca už až potomkov pôvodných účastníkov konania. Sťažovateľ berie napadnuté súdne konanie osobne a to s pocitom krivdy vo vzťahu k jeho nebohej matke, ktorá svoj život taký dlhý čas dožila s pocitom beznádeje a nedožila sa rozhodnutia vo veci samej.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä na zistené obdobia nečinnosti a na celkové neobyčajne dlhé trvanie tohto konania, považuje za primerané priznať sťažovateľovi vo vzťahu k okresnému súdu v sume 3 000 € a vo vzťahu ku krajskému súdu v sume 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 3. júna 2008, spísanie sťažnosti z 24. septembra 2008 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu a krajského súdu zo 14. augusta 2009). Za dva úkony vykonané v roku 2008 patrí odmena v sume dvakrát po 105,42 € (t. j. 3 176 Sk) a za jeden úkon vykonaný v roku 2009 prislúcha odmena v sume 115,90 €, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú sumu 326,74 €. Spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (2 x 6,31 € v roku 2008 a 1 x 6,95 € v roku

2009) tvorí náhrada trov právnej služby vykonanej advokátom sumu 346,31 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2009